

Uchwała komisji postępowania habilitacyjnego
dr Marty OSZCZYPKO-CLOWES

zawierająca opinię wraz z uzasadnieniem

Komisja ds. postępowania habilitacyjnego dr Marty Oszczytko-Clowes w dziedzinie nauk o Ziemi, w dyscyplinie geologia została powołana przez Centralną Komisję do spraw Stopni i Tytułów w dniu 30 stycznia 2012 r. Jednocześnie Rada Wydziału Biologii i Nauk o Ziemi Uniwersytetu Jagiellońskiego została wyznaczona w celu przeprowadzenia w/w postępowania habilitacyjnego. W skład Komisji weszli:

Przewodniczący Komisji:	Prof. dr hab. Antoni Tokarski
Członkowie Komisji:	Dr hab. Marek Cieszkowski – sekretarz komisji, Prof. dr hab. M. Adam Gasiński – recenzent, Dr hab. Danuta Peryt, prof. PAN – recenzent, Prof. RNDr. Ján Soták – recenzent, Dr hab. Paweł Aleksandrowski – członek komisji, Prof. dr hab. Alfred Uchman – członek komisji.

W związku z rezygnacją prof. dr. hab. M.A. Gasińskiego, Rada Wydziału Biologii i Nauk o Ziemi Uniwersytetu Jagiellońskiego zaproponowała jako recenzenta prof. dr hab. Barbarę Olszewską, która została zaakceptowana decyzją Centralnej Komisji do spraw Stopni i Tytułów Naukowych w dniu 02 kwietnia 2012 r. Dodatkowo, w związku z prośbą dr. hab. inż. Marka Cieszkowskiego o zwolnienie go z obowiązku sekretarza Komisji, Rada Wydziału Biologii i Nauk o Ziemi Uniwersytetu Jagiellońskiego zaproponowała jako sekretarza dr. hab. Michała Gradzińskiego, którego udział został zatwierdzony decyzją Centralnej Komisji do spraw Stopni i Tytułów Naukowych w dniu 26 kwietnia 2012 r.

Osiągnięcie naukowe, które stanowi podstawę wszczęcia postępowania habilitacyjnego stanowi zestaw siedmiu publikacji:

1) Oszczytko, N. & **Oszczytko-Clowes, M.** 2002. The new findings of Lower Miocene deposits in the Nowy Sącz area (Magura Nappe, Polish Outer Carpathians). *Geological Quarterly*, 46: 15–30.

- 2) Oszczytko, N., **Oszczytko-Clowes, M.**, Golonka J. & Marko F. 2005. Oligocene–Lower Miocene sequences of the Pieniny Klippen Belt and adjacent Magura Nappe between the Jarabina and Orlov - their tectonic position and paleogeographic implications. *Geological Quarterly*, 49: 379–402.
- 3) Oszczytko, N. & **Oszczytko-Clowes, M.** 2006. Ewolucja basenu magurskiego. In: Oszczytko N., Uchman, A. & Malata, E. (eds), *Rozwój paleotektoniczny basenów Karpat zewnętrznych*, Instytut Nauk Geologicznych UJ, Kraków, pp. 133–164.
- 4) Oszczytko, N. & **Oszczytko-Clowes, M.** 2009. Stages in the Magura Basin evolution –a case study of the Polish Sector (Western Carpathians). *Geodynamica Acta*, 22: 83–100.
- 5) Oszczytko, N. & **Oszczytko-Clowes, M.** 2010a. The Paleogene and Early Neogene stratigraphy of the Beskid Sądecki Range and Lubovnianska Vrchovina (Magura Nappe, Western Carpathians). *Acta Geologica Polonica*, 60: 317–348.
- 6) Oszczytko, N. & **Oszczytko-Clowes, M.** 2010b. *Budowa geologiczna okolic Krynicy-Zdroju i Muszyny (SE część Beskidu Sądeckiego, zewnętrzne Karpaty Zachodnie). Mapa geologiczna 1:25 000, przekroje geologiczne, profile litostratygoficzne oraz tekst objaśniający*. P.B.G "Geoprofil", Kraków.
- 7) **Oszczytko-Clowes, M.**, 2010. Calcareous nanoplankton biostratigraphy of the terminal sediments of the Magura Basin-a case study of the Polish sector (Polish Western Carpathians). In: Christofides, G., Kantiranis, N., Kostopoulos, D. S. & Chatzipetros, A. (eds), *Proceedings XIX Congress of the Carpathian-Balkan Geological Association, Thessaloniki, Greece, 23-26 September 2010, Scientific Annals of the School of Geology, Aristotle University of Thessaloniki, Faculty of Sciences, Special Volume*, 100: 231–240.

Opinia

Recenzenci przestali swoje recenzje: prof. RNDr. Ján Soták w dniu 02.04.2012 r., dr hab. Danuta Peryt, prof. PAN w dniu 05.04.2012 r., prof. dr hab. Barbara Olszewska w dniu 04.05.2012 r. Wszystkie trzy nadesłane recenzje są w pełni pozytywne; żadna z nich nie zawiera uwag krytycznych.

Dr hab. Danuta Peryt pierwszą część swej recenzji poświęca ocenie w/w osiągnięcia naukowego) zwracając szczególną uwagę na jego walory. Zdaniem recenzentki osiągnięcie to jest wielowątkowe i poświęcone jest rozwiązaniu bardzo ważnych zagadnień dotyczących rozwoju basenu magurskiego. W trakcie wieloletnich badań autorka zastosowała z powodzeniem metody biostratigrafii opartej na kofolitach, rozwiązując z powodzeniem szereg spornych wcześniej zagadnień natury stratygraficznej i paleogeograficznej. Wyniki zawarte w cyklu prac spowodowały rewizję wielu starszych poglądów, między innymi dotyczących rozwoju południowej części basenu

magurskiego i rekonstrukcji paleogeograficznych. Zdaniem recenzentki, opiniowane osiągnięcie naukowe „jest naturalnym i logicznym zwieńczeniem dotychczasowych, wieloletnich badań prowadzonych przez habilitantkę od początku jej kariery naukowej”, „wnosi istotny wkład w postęp nauki” i spełnia „wszelkie wymagania stawiane rozprawom habilitacyjnym”.

Druga część recenzji zawiera obszernie omówienie pozostałych osiągnięć naukowych habilitantki i najważniejszych, uzyskanych wyników, a także znaczenia badań habilitantki w zakresie różnych dziedzin nauk geologicznych. Zdaniem recenzentki, omawiane osiągnięcia są „wyraźnym odzwierciedleniem stałego rozwoju naukowego habilitantki po doktoracie”. Osiągnięcia te zostały w recenzji ocenione wysoko.

Profesor dr hab. Barbara Olszewska sporą, wstępną część recenzji poświęca przedstawieniu kierunkom badań habilitantki, a przede wszystkim znaczeniu uzyskanych przez nią wyników w zakresie badań wapiennego nanoplanktonu w Karpatach zewnętrznych. Zdaniem recenzentki habilitantka „wniosła także znaczący wkład do poznania biostratygrafii i ewolucji basenu mioceneskiego Polski południowej”, a także mioceneskich osadów śródogórskiej Kotliny Sądeckiej. W ocenie prof. B. Olszewskiej wartość osiągnięć naukowych habilitantki „polega na jej wybitnym wkładzie w poznanie biostratygrafii i ewolucji geologicznej jednostki magurskiej i utworów miocenu Polski południowej. Habilitantka udowodniła, że jest wysokiej klasy specjalistką w dziedzinie badań wapiennego nanoplanktonu”.

Recenzja profesor. B. Olszewskiej nie zawiera wyraźnie wyodrębnionego rozdziału poświęconego osiągnięciu, które stanowi podstawę wszczęcia postępowania habilitacyjnego ale omówienie walorów i naukowego znaczenia tego osiągnięcia zawarte jest w obszernej części dotyczącej wszystkich osiągnięć naukowych habilitantki. W zakończeniu recenzji profesor Olszewska konkluduje, że ocena osiągnięć naukowych habilitantki „upoważnia mnie do wysokiej oceny wszystkich kierunków jej działalności naukowej stanowiących znaczący wkład w rozwój reprezentowanej przez habilitantkę dyscypliny naukowej tj. mikropaleontologii stosowanej oraz geologii Karpat zewnętrznych i zapadliśka przedkarpackiego. Wysoko oceniam również dydaktyczną, popularyzatorską i organizacyjną działalność habilitantki”.

Trzeci z recenzentów, profesor Jan Soták, podsumowując swą opinię pisze: „In summary, the habilitation of dr. M. Oszczytko-Clowes provides scientific achievements in following research: (1) a high-quality nanoplankton study, (2) improvements and revision of the stratigraphic data, (3) interpretation of paleoenvironmental and paleoclimatic conditions, (4) basin-forming processes and accretionary tectonics, (5) regional and overregional correlations of the outer Polish and Ukrainian Carpathian units. The publications of dr. M. Oszczytko-Clowes... prove their quality and fully satisfy

the legal conditions of habilitation". Dodaje także, że habilitantka „significantly upgraded our knowledge about the Outer Flysch Carpathians and calcareous nannoplankton stratigraphy” i konkluduje „I strongly suggest to grant the higher scientific degree of Doctor Habilitate to dr. Marta Oszczytko-Clowes”.

Zgodnie z Ustawą z dnia 18 marca 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo o Szkolnictwie Wyższym, Ustawy o Stopniach Naukowych i Tytule Naukowym oraz o Stopniach i Tytule w Zakresie Sztuki, Komisja postępowania habilitacyjnego dr Marty Oszczytko-Clowes zebrała się w dniu 11 czerwca 2012 r. w składzie:

Prof. dr hab. Antoni Tokarski – przewodniczący komisji,
Dr hab. Michał Gradziński – sekretarz komisji,
Prof. dr hab. Barbara Olszewska – recenzent,
Dr hab. Danuta Peryt, prof. PAN – recenzent,
Prof. RNDr. Ján Soták – recenzent,
Dr hab. Paweł Aleksandowski – członek komisji,
Prof. dr hab. Alfred Uchman – członek komisji.

Obrazy Komisji toczyły się w języku polskim na co wyraził zgodę prof. RNDr. Ján Soták, który zaznaczył, że władą językiem polskim.

Przewodniczący Komisji poprosił o zabranie głosu najpierw recenzentów i podkreślił o dodawanie zwłaszcza elementów nie ujętych w recenzjach, jako że recenzje są znane wszystkim członkom Komisji.

Pierwsza zabrała głos dr hab. Danuta Peryt, która w pełni podtrzymała swoją opinię zawartą w swojej recenzji.

Prof. Barbara Olszewska również podtrzymała swoje stanowisko i podkreśliła jednocześnie trudności, które napotkała habilitantka podczas swoich badań. Wskazała na słabe rozpoznanie stratygrafii jednostki magurskiej oraz trudności wynikające ze specyfiki badań nanoplanktonu. Jednocześnie wysoko oceniła wyniki habilitantki, które doprowadziły do obecnego bardzo dobrego rozpoznania stratygraficznego jednostki magurskiej. Prof. Olszewska zwróciła także uwagę na wyniki prac habilitantki dotyczących osadów miocenu wczesnego.

Prof. Antoni Tokarski spytał czy badania habilitantki mają znaczenie jedynie regionalne czy wniosły wkład także do geologii światowej. Prof. Olszewska zaznaczyła, że prace dr M. Oszczypko-Clowes mają ponadregionalne znaczenie bio- i paleogeograficzne.

Prof. RNDr. Ján Soták potwierdził opinię ze swojej recenzji i jednocześnie podkreślił duże znaczenie prac dr Oszczypko-Clowes dla geologii Karpat. Zwrócił uwagę na: (i) szczegółowe rozpoznanie przez habilitantkę stratygrafii jednostki magurskiej, (ii) znaczenie paleoekologiczne jej prac zwłaszcza dotyczące osadów granicy eocen/oligocen, a także (iii) wartość tych prac dla rekonstrukcji paleotektonicznych Karpat. Zaznaczył także, że część wyników prac stratygraficznych dr Oszczypko-Clowes została już potwierdzona badaniami otwornic.

Dr hab. Paweł Aleksandrowski zaznaczył, że nie będąc specjalistą wyrobił sobie opinię o habilitantce na podstawie analizy recenzji i jego opinia jest jednoznacznie pozytywna.

Prof. Alfred Uchman stwierdził, że obserwował przez wiele lat postęp prac habilitantki i jej rozwój naukowy. Zaznaczył także, że zwracał uwagę dr Oszczypko-Clowes na konieczność dywersyfikacji współpracy. Podkreślił, że nie budzi jego wątpliwości, iż dorobek habilitantki w zakresie nanoplanktonu jest niepodważalny. Ma jednak wątpliwości dotyczące jednoznacznego rozdzielenia autorstwa wniosków natury paleotektonicznej i dotyczących rozwoju basenu.

Dr hab. Michał Gradziński podkreślił niezwykłą konsekwencję habilitantki w działaniu, zaznaczając że pierwsza z prac przedstawionych do oceny jako osiągnięcie naukowe stanowiące podstawę wszczęcia postępowania habilitacyjnego została opublikowana już w 2002 r.

Podczas dyskusji, która się wywiązała prof. Olszewska zaznaczyła wielkie korzyści dla stratygrafii płynące z prac habilitantki. Prof. Peryt wyraziła opinię, że interpretacje w pracach habilitantki są z pewnością również jej autorstwa, i że habilitanta nie ograniczała się wyłącznie do badania nanoplanktonu.

Prof. Antoni Tokarski stwierdził, że prace habilitantki są w jego opinii typowym przykładem pracy zespołowej w pozytywnym znaczeniu. Właśnie dzięki zespołowości działania prace te mają tak duże znaczenie dla geologii.

Uchwała

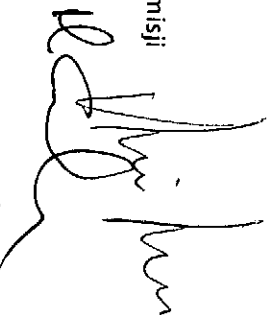
Komisja habilitacyjna – w głosowaniu jawnym, w obecności 7 jej członków, uprawnionych do głosowania – jednomyślnie podjęła uchwałę o wystąpieniu do Rady Wydziału Biologii i Nauk o Ziemi
UJ o nadanie dr Marcie OSZCZYPKO-CLOWES stopnia doktora habilitowanego w obszarze wiedzy:
nauki przyrodnicze, w dziedzinie: nauki o Ziemi i w dyscyplinie: geologia.

Uzasadnienie

Uzasadnieniem uchwały są jednoznacznie pozytywne recenzje oraz streszczone powyżej pozytywne opinie wyrażone w dyskusji przez członków komisji.

Podpisani:

Prof. dr hab. Antoni Tokarski – przewodniczący komisji



Dr hab. Michał Gradziński – sekretarz komisji



Prof. dr hab. Barbara Olszewska – recenzent



Dr hab. Danuta Peryt, prof. PAN – recenzent



Prof. RNDr. Ján Soták – recenzent



Dr hab. Paweł Aleksandowski – członek komisji



Prof. dr hab. Alfred Uchman – członek komisji